

A jószagu veszedelem

— Végünk van, Belzebub!... Jönnek az asszonyok, azokkal pedig az ördög se bír!

MAGYAR SZINHÁZ MŰSORA

Dreimál Máztopf — Hajnalban, délben, este
E goldenes Kalb — Aranyszörű bárány
E hibse Siksze — Katica

A MOZIK MŰSORA

E róte Kohn — Eroticon
Aba génsze — Pandora szelencéje
Rendezu mit Pomfünéber — Légyott a halállal

Dandy Bandi
választási utógondolatai

— A nők politikai gyűlésére hármas küldöttség hívta meg a férfiakat... És a férfiak sietve megjelentek... Próbáltak volna nem sietni!...

— Valami szerepet mégis juttatni kellene a liberálisoknak... Különben mint munkanélküliek elkövetelik a magyar tisztviselők nyugdíját...

— Legjobb lenne, ha a mindenkori szépség-miszek választását ők rendeznék... Ott még csak bele lehet nézni az urnába...

A vérszegény vőlegény

Jó szénát Fássynál,
Jó fát Szénásinál
Vesz manapság az ember,
Ha jó a zord december.

Öröm áll a házhoz,
Ha apuci fát hoz,
Szénásitól ha hozza,
Örömmel fokozza.

Meleg a lakásunk,
Szénási a fásunk,
Szénásitól öt mázsa,
Annak van jó parázsa.

Bértától a vőlegény
Jó legény, csak vérszegény,
De a finom parázstól
Tüzes lesz a varázstól...

Szénási és Társa

tüzifa és építkezési anyag
raktár Cluj, Mănăstur 8.

A falu lustája

Irta: Ion Creangă

Élt egy faluban egy nagyon tunya emberállat. Lustaságában még a falatot is alig, hogy megforgatta a szájában. A falu, mikor látta, hogy ez az ember csak nem vetemedik munkára, még ha fejét veszik is, elhatározta, hogy felkötötte egy fára, nehogy példája átragahasson más falu fiára.

Kijelöltek hát két embert a faluból, akik elmentek a lajhárember házába, feltaszigálták őt egy ökrösszekerre rohadt fatuskó módjára és usgyi vele az akasztófára. Így volt ez abban az időben...

Utközben azután találkoztak egy uri hintóval, benne egy jóságos urinóval. A nagyasszony látván a szekéren fetrengő embert, irgalomból megszólította a két parasztot:

— Jóemberek, ez a szegény istenverte bizonyára beteg és doktorhoz viszitek, igaz-e?

— Nem ezt, nagyasszony — mondta az egyik paraszt. Hanem — tisztesség ne essék — ez a falu lustája, ámylen még egy alig akad a földön... Az akasztófára visszük, hogy megmentjük a falut az ilyenétől...

— Várjatok, jóemberek — szólt megborzadva a nagyasszony. Vétek volna, hogy meghaljon a szerencsétlen kivert kutya módjára... Inkább vigyék hozzám a birtokomra, ime a házam a hegyoldalban. Van ott nekem egy hombárom telve szárított tarhonyával — Isten mentsen — szükös időkre szánva... Eszik majd tarhonyát az istenadta és megél ő is a házam körül... Legalább nem kárhoztat el az Isten egy darab kenyér miatt...

— Hallod-e, te lajhár, mit mond a nagyasszony?... Betesz teged egy tarhonyás hombárba... Beléd botlott a szerencse, ördög bujjék beléd, emberek átka. Cihelődj hát le hamar a szekérről és köszönd meg a nagyasszonynak, hogy visszakért a haláltól és rád terjesztette a bőség szárnyát... Mert mi úgy találjuk, hogy legfel-

Románból: Boronkai Lajos
jebb kötelet érdemelsz... És nagy csoda az, hogy valaki feléd fordítsa az arcát és etessen téged, ebadta mihaszna!... Cihelődj hát fel és válaszolj a nagyasszonynak vagy így, vagy úgy... Neki aligha van ideje sokat tere-ferélni velünk...

A falu lustája ekkor amugy fél-szájjal megszólalt, anélkül, hogy megmozdult volna fektében:

— Csak hogy lágy-e az a tarhonya?...

— Mit mondott? — kérdezte a nagyasszony a parasztoktól.

— Hát mit mondana, jóságos urnó? Azt kérdezi, lágy-e az a tarhonya?

— Uram, bocsáss, — szólt az urnó megrökönyödvé. Hallottatok ilyet? Hát ő nem tudja megpuhítani magának?

— Hallod-e, falu lustája, vállald, hogy magad puhítsd meg a tarhonyádat, vagy sem?

— Nem én! — felelte a falu átka. Inkább hajtsatok csak tovább. Kár a jószóért az ilyen sovány falatra!...

Ekkor az egyik paraszt így szólt:

— Ime, jó nagyasszony, kár pazarolni az árpát a ludra. Mi nem hiába szántuk őt az akasztófára. Mert hát az egész falu tán nem szivesen fogott volna össze, hogy embert csináljon belőle?... Ámde a tunyaság nagy ur mindenkélett...

A falusiak erre kihurcolták a falu lustáját az akasztófa alá és felhúzták anélkül, hogy lustaságában megmozdult volna...

**Ultraviolett
ablaküveget**
rendeljen a
HUNWALD
tűkőrgyárnál
Cluj, Str. Vlahuța Nr. 3
Telefon Kérdezze meg Telefon
1 4 7 a házi orvosát! 1 4 7

BUTORÁRUHÁZ

Mestitz Mihály és Fiai

A L A P I T V A 1 8 6 9

Cluj, Strada Regina Maria (volt
Deák F.-u.) 30. Telefon: 10-59

Garabonciás konferánsza

Herakles Barnes, a boldogság mártírja

Hát kérem, a humor az olyan, hogy valahol mindig megvan. Csak oda kell menni és meríteni belőle. Én például egy év óta a Keleti Újságból merítem... Ezt csak úgy magunk között vallom be, mert mi lenne a magamfajta vasárnapi helyettes humoristával, ha a forrást hirtelen eldugaszolnák előlem s én ott állnék a kikapart forrásnál, mint a peches gyermek a száraz dajka keblén... Ezt a konferánszomat például a Keleti Újság friss, tegnapi híréből merítettem, amely így szól:

„Meghalt egy boldog ember, hogy később ne kelljen csalódnia. Herakl Barnes gazdag londoni fiatal házasságba, aki mindössze két hét előtt nősült, kinyitotta a gázcsapot és öngyilkos lett. Hátrahagyott levele szerint két hétig olyan boldog volt, hogy ez neki egész életre elég s attól fél, hogy boldogságát idővel csalódás válthatná fel.“

Angolos rövidséggel így szólott e hír, az öngyilkos gentleman humorista-kolléga halálhíre, aki meghalt, mert nagyon boldog volt — két héttig...

Hát kedves Herakles, itt valami nem stimmel a Kréta körül... Én nem vagyok heccmeister, de vagy te nem voltál olyan Herakles, mint a neved mutatja, vagy túlbecsült boldogságod nem volt elég nagy ahhoz, hogy tovább is kibírdjad ifju hitvesed mellett...

Én ugyanis bajtársad vagyok, Herakles!... Először 23 éves koromban ugrottam bele ebbe a boldogságba... Amikor 20 éves feleségemmel hazakisérték a sanda rokonok új lakásunkba s mögöttem bezárták „holtomiglan“ az ajtó, valami páni félelem vett erőt rajtam... Világosan emlékszem, ott ültünk az egyik ágy szélén és fogaim összekattogtak a jólfutott szobában a félelemtől. Homlokomat pedig kiverte a hideg verejték...

Es ez a félelem lassan átragadt feleségemre is. Riadtan összebujtunk, mintha máris valami drága vázát törtünk volna össze... Pedig igazán nem csináltunk semmit... Csak ültünk az ágy szélén összebujva és dideregtünk a Nagy Ismeretlen rémtől...

Szegény, biztos megcsalásra szánt feleségem ott kucorgott mellettem és szörnyű vacogásom lát-

tára megemberelte magát és megkérdezte tőlem:

— Mi bajod van?... Ne félj, hisz én a feleséged vagyok... Ne félj...

Hát erre én még jobban összejedtem, Nekem?... Feleségem?... Egy egész életre?... Ez szörnyűség! És ha akkor az ajtó véletlenül nincs bezárva, vagy feleségem történetesen alszik, bevallom, hogy a nász elől megszöktem volna.

Igy azonban csak riadtan belefogódtam... Hát lehetséges ez?... Két tapasztalatlan lélek egymással örökre összezárva... És most itt van a kötelező nászéjszaka... Tesék levizsgáznia a Szokvány tanár ur előtt!... Tanfelügyelő ur Anyós türelmetlenül várja a kielégítő eredményt, az elsőt... Mit várja!... Követeli!... És mindenki követeli!... A bizonyítvány holnap a homlokunkra lesz írva... Ezer pokoli hangszál hordja széjjel a városban az „eredményt“... Jaj!...

— Te Mici, — nyugtem fel kinosan... Én szörnyen félek!...

— Én is, — mondotta ő s mint egy riadt galambfióka, emelte reám két szemét. Azután védőleg magához szorított. Így ültünk elgyötört órák hosszat, amíg erőtlenségül lehanyatlottunk a Nírvánába, mint vihartól ledöntött két gyenge nádszál az itélet éjszakáján...

Ugy-e, Herakles Barnes, mindenki ezt mondja a boldogság csucspontjának, az ígért teljének?... Ezt a szörnyűséget, a vigiliák vértizzadó első éjszakáját...

És ebben a kegyetlen, kiméletlen éjszakában fogant a fiam, Herakles Barnes!... Szerencse, hogy nem tudtam, hidd el, Herakles Barnes!... Ha véletlenül tudtában vagyok akkor az Anyatermészet eme furcsa tréfájának, hát könnyen lehet, hogy én is fellázdattam volna... Ilyen brutálisan, engem vak eszközhöz felhasználva, öntudatlanságomban megalkottatni velem életem legkomolyabb művét: a fiamat!...

Szerencse, hogy akkor ezt mind nem tudtam, Herakles Barnes!... Nálunk is volt gáz és ki tudja, hogy én már az első napon nem mondtam volna be, hogy: Elég! Ilyen tréfát nem tűrök el még az Anyatermészettől sem!... Én öntudatosan és magam akarom elvégezni a feladataimat!...

Igaz is, Herakles Barnes, a jövő

azután beigazolta érthetetlen félelmemet... A fiam ma 23 éves leányke... Ugyanannyi, mint amikor én az apja lettem... Ugy is variálhatjuk, hogy talán ma ő szorong félelmében a nászágyon apai rettegetésben...

Mert én hét éves korától nem láttam... Sem őt, sem szülőanyját... Ezt a tréfát is megengedte magának velem a Nagy Bizonytalan!...

Hát kedves Herakles Barnes bajtársam, téged az tett halhatatlan humoristává, hogy ilyen viccesen gyilkos gázt szívál magadba nektár helyett a boldogságod második hetében... Engem az avatott könnyesen mosolygó humoristává, hogy a sok átélt szörnyű tréfa megedzett a gyilkos gáz ellen...

Mert minden tréfának van derüje és árnyéka... A te halálos tréfadának derüjét mi élvezzük, a tragikus túlélők s ezzel hessegetjük el a rajtunk esett sorstréfának árnyékát...

Te nem tudtad volna, Herakles Barnes, hogy „minden, minden csak komédia“?...

— Kai.

AZ ÚJ SZOBALÉANY

— Hol volt ezelőtt állásban, kedvesem?

— Az örgróf Pallaviciniéknél, naccsága.

— Igazán?

— Kérem, be tudom bizonyítani. Minden zsebkendőmön ott van a hétágu korona...

**Kártyában az ász,
Tüznél Securitas!**

Verhetetlen készülék!
ELSO ERDELYI VEGYIPAR RT
CLUJ, STR. GEN. NECULCEA 1

Bölcs Athán a Metropolisban

O Sime Melamed válto edj kamisz külük és o totájo, mikar már nem gyúzte ötet regolázní, beodto tanoncnok edj szigoró cloji soszterájbo. O jerech edjszer főtörészve cipelte vodj út pár cipüt oz oacán, omikar jütte edj szokosz katano edj fess hodnodj vezetése olott. O hodnodj éppen okorto vezényelni edj stramm tisztelgés o kopitányg órnak, oki gyütte szembe o járdán. O Sime oz út pár cipível ekkor odaogrott o kotonák elé és rühügve mastrozto o hodnodj elütt. ozotán háttronézte és ódj mandto: „Hodnodj ór, kérek edj csinás tisztelgést o kopitányg órnak!” Erre o hodnodj elvürüsüde vezényelte: „Szakasz jabbra nézz!” Es szépen tisztelgte o korddol. O Sime pedig rühügve mastrozto o bokák elütt. Mikar o csapat odaérkezte o kaszárnjához, o hodnodj dühösen mandto edj káplárnok, hodj csipje el o kamisz külküt és hozza be o koszárnjábo. Edj sereg járókelü, okik látták oz egész esetet, megálltok o kaponál, hodj mi lesz o jerekekkel. Nemsakáro kigyön o Sime vürüs ábrázattol és o fülei is nodjon szétálltok o cibálástul. Edjik ór masalógva megkérdezte: „Na mi vált odabent?” Mire o Sime: „Hát mi ledjen? Köptom három pafant, de ódj-e, nodszeró hecc vált oz egész?” Ájgec-sájgec o liberál fenejerechek o váloztás olott. Todták, hodj ki fagnak kopni, mégis ük heccelték a vojnikokot, amíg tényleg kikoptok. De ozért jó hecc volt oz egész...

O Chájim Tannenduft ükürmezürül begyötte Szigetre pénzt füladni o póstán. O fargalmisto odto neki edj otalvány, hodj túltse ki román nyelven. O Chájim edj do-

robíg tönöbte o dalag fülütt, ozotán megkérte edj orat, túltse ki neki, mert ü nem birjo írásbo o nyelveket. Oz ór emberségesen ki-tülttute oz otalványt o Chájim sógora nevére Szotmárbo. O Chájim megküszünte o szivességet, oz ór pedig elment. O Chájim nézegette o címzést, de miotán írásbo nem birto o nyelveket, tehát nem birto olvasásbo se. Közbe letette oz otalványt o hivatalnok elé, majd megint elvette és kinjábó megszólított edj másik orat, hodj: „Kérem szépen, mogánok szól ez az otalvány?” Mire oz ór csodálkozvo: „Már hodj szólna nekem, jóember, ez szól Jankele Priznicer címére Szotmárbo!” Mire o Chájim megnyogodva: „Nu, okkor jól van kitültve!”... Osz-posz o damnole Cóza ontiszemít profeszor oreság. Edj kokkot se ért héberül, mégis falytan o talmódot modjárázso. Csokcsopán farditvo tortjo o könyvet, ozért jünnek ki olejan sületlenségek o mogyarázatából. Jabb lenne, ho o nyugdíjtürvényt tanolmányozná, oz ütét küzelebb-riül érdeklí. Ho nem is o nodj todományo szerint... — kai.

Beteg a babája?

Beteg a babája?
Sebaj, vigye el a
„Salon Fodor”
Babaklinikára.

Rossz a frizurája?
Sebaj, menjen el a
„Salon Fodor”
Új fodrászatába.

Üres a tárcája?
Sebaj, ondoláljon
„Salon Fodor”
Havi abonájára.

„Salon Fodor”

ujonnan berendezett, amerikai higiénikus női és férfi fodrászata, Manikűr, pedikűr és babaklinika.

Cluj, v. Kossuth L.-u. 2.

A GARABONCIÁS

előfizetési ára Egy évre 200 félfévre 100

Párisi humor

— Mit csinál a barátod, aki városi hivatalba akart bejutni?
— Semmit... Megkapta az állást.

A BIZALMATLAN PÁCIENS

— Az operáció előtt el fogom magát altatni. Beleegyeznek?
— Bele, tanár ur, csak előbb megolvassom a pénzemet...

KRITIKUS ESKÜVŐ

— Te Jaques, mikor lesz az esküvőd Helénevel?
— Hát kérek, még nagyon bizonytalan.
— Hogy-hogy?
— Helén addig nem akar hozzámjönni, míg az adósságaimat ki nem fizetem, én meg addig nem tudom kifizetni, amíg hozzám nem jön...

A JO MEMORIA

— A feleségemnek csuda jó memóriája van. Az el tudja neked tiz évre visszamenőleg pontosan mondani, hol felejtette az összes napernyőt!...

VALOSZÍNÜTLEN ESHETŐSÉG

A bakfis: Mondja, ellenőr ur, nem villanyozhatom meg magam, ha igy a sineken állok?

AZ ellenőr: Csakis akkor, kis kisasszony, ha egyik lábával megéri a felső vezetékét...

VESZEDELMEK KUNCSAFT

— Mit szölt az aviatikusné a számlához, nem haragudott?

— Haragudni nem haragudott, csak azt mondta, ha még egyszer jövök, a férje kirepít az ablakon...

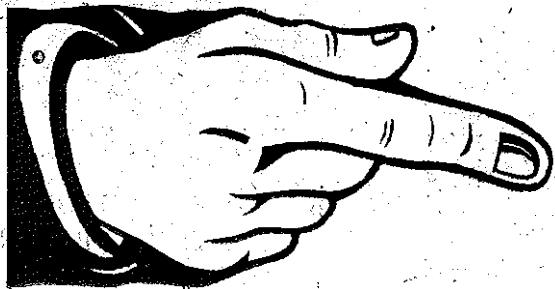
A PRIMA INAS

— Jean, otthon van a báró ur? Egy kis adósság miatt öttem...

— A báró ur tegnap este elutazott...

— ...amit ki szeretnék fizetni...

— ...de ma reggel visszaérkezett.

FIGYELMEZTETÉS!

Nehéz megmondani, hogy melyik a családi névem, de hogy **melyik ruha főlem való**, azt könnyű megmondani, mert az a ruha kifogástalan.

Áron Dávid férfiszabó

Cluj, Calea Regele Ferdinand 32 (A nagyhid mellett)

SZINHÁZI ISMERETSÉG

- Na lányom, mit adtak a színházban?
 — Az ember tragédiáját, mama.
 — Szóval Madách Imrével már megismerkedtél!
 — Nem, mama, azt mondta, hogy Pacolaynak hívják...

A MOZIBAN

- Egy hölgy megszólítja a hátamögött ülő házaspárt:
 — Kérem, nem zavarja a kalapom?
 — De mennyire zavar! A feleségem mindenáron ugyanilyet akar...

KRITIKUSOK A SZINHÁZBAN

- Te Somaházi, baj lenne, ha megszűnne a színház.
 — Miért gondolod?
 — Hát csak nem mehetünk aludni a hangos filmhez?...

NŐI VÁLASZTOJOG

- A politika teszi tönkre a színházat!
 — Hogy-hogy?
 — Amióta a primadonnáknak is szavazati joguk van, állandóan le-szavazzák Janoviesot...

A REKLAMEMBER

Egyik külföldi híres énekesnő hirtelen meghal, miután néhány nappal azelőtt még énekelt egy koncerten. Az impresszáriója a halál hírére így kiált fel:

— Milyen kár, ha ezt tudtuk volna, a minapi koncertjét így reklámozhattuk volna: Visszavonhatatlanul utolsó előadás...

ILYEN MÉG NEM VOLT!

Szenzációs darab-ciklus megy most a Magyar Színházban. Miután azonban a darabok külön-külön nem érnek semmit. Janovics direktor a Garabonciás színházi szagértőjének javaslatára, összejátszással fogja előadni azokat.

A monstre-előadás így fog szerepelni a plakáton s a rosszul fizetett kommunikékben:

Pandora Katica szelencéje, aranyszörű bárány, hajnalban, déiben, este, légy jó mindhalálig...

— kai.

A SZIGORU PROFESSZOR

- Doktor ur...
 — Semmi doktor ur! Tessék levelközni... Így ni! Na és mi baja?
 — Nekem semmi, én csak a fát hoztam el a Fischer fa-telepről...

Arabella

Nevem Arabella,
 Rangom sem utolsó,
 Prémem a csincsilla,
 Mely bizony nem olcsó.

Szücsöm neve **Farkas**,
 Már nekem csak ő kell,
 Csuda jól tud bánni
 Férfiakkal nőekkel.

Férjem, a Tihamér
 Energikus ember,
 De a **Farkas-prémnek**
 Ellenállni nem mer.

S ha mer is, — tárcája
 Kinyílik szegénynek
 Első látására
 A szép **Farkas-prémnek**

Farkas-bunda beszél
 Hét egynehány nyelven,
 Páris sikkjét ontja
 S olcsón veszed helyben...

A. Farkas
Blănăria Vieneză
Cluj
Piața Unirii (Főtér)
33 szám

A kedélyes potyajegyeselek

A potyajegyeselek társadalmi osztálya a legkedélyesebb és legdemokratikusabb kasztja az országnak. Megfér ott egymás mellett minden elképzelhető árnyalata a társadalomnak. Tarka kép ez. melyen a jó Isten is elmosolyodik, aki megteremtette.

Nem így azonban a jó Jovián direktor, aki ha másba nem, de ebbe biztosan bele fog öszülni. „Direktor ur, mi itt lakunk a palotában... Én a polgármester sófförje vagyok... Kérek egy kéket a bába-képzőnek... Én nyugdíjas csővezető vagyok... Az én férjem ide akar jönni a zenekarba... Én hangos szerelő vagyok... Stb.

Ezek ugyanis csak a „bizonytalanok”. A biztosak, azok egyenesen és keményen mennek a „rendes helyükre” és jaj annak a közönséges fizető halandónak, aki néha a „helyükre” téved!

A született potyajegyeselek b. neje ilyenkor gyengéd célzást tesz a jólneveltségre, de költnis flacont okvetlen tart az orra alá.

Nos hát, csunya egy állatfaj a potyajegyeselek, az bizonyos!... Én nem irigységből mondom, kérem, hiszpen jómagam is potyajegyeselek vagyok...

De beszéljünk kicsit komolyan. Ez a száz darab szenvedélyes mozilátogató kerek 10 százaléka egy zsufolt háznak! A mozinak sok esetben alig van nagyobb tiszta jövedelme 10 százaléknál!

Ennél keserűbb eset. mikor a mozgó esetleg meg sem telik egy előadásra, de a potyaszáz rendületlenül felvonul minden előadásra. Sulyosabb lábtörés esetén az ükömkomája.

Hát bizony sok mindent lehetne csinálni ebből a jó tizszázalékból. A Garabonciásnak is jutna belőle a potyajegyén felül. A személyzetet is meg lehetne némileg javítani. Némi új beruházásokra is jutna...

Legfőképpen pedig elmulna a mozisok keserű száize az állandó potyajegyeselek tömegek láttán...

— kai.

? HIREK

— Vajon mennyit adnának a liberálisok egy közeli kormányrajutásért?

METROPOLOGIAI JELENTÉS. Nagyobb városokban további választási megcsapadék várható. A napon új snapszfoltok észlelhetők a kortesek orrán. Általános depresszió az antisémi mocsarak vidékén. A mérleg-csillagzatban nagy deformációk észlelhetők. Ugyanígy az Ikrék rászaladtak a Tejutra, a Nagymedve elfődte a Vénuszt s a Bikát kinyomta a helyéből, végül a Fiasyuk abbahagyta éjjeli pályáját.

AZ ARADI PREFEKTUS éjszaka idején a határra dobatta Fóthy Ernő újságíró. A vád az volt elle-

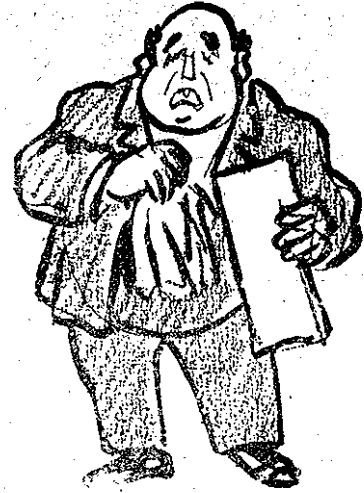
ne, hogy ő szerezte a „Fóti dal” című alkoholista verset egy veres-marti disznótorban.

A **SIMON-FÉLE** antipolitikus blok letörésére új frakció alakult „Antisimita” elnevezés alatt.

LEANYRABLÁS. Fuszekli Sári rovottmultu leány elrabolta Kamasz Béni gimnázistát.

ÚJ MINISZTERIUM. A kormány a vallásügyi minisztérium helyett felállítja az adóbevallásügyi minisztériumot.

A síró ember

— Valami rémes... Alighogy a színházam áttért a néma filmre, a mozik áttértek a hangosra... Mi lesz, ha én is áttérek a hangosra s a konkurrencia jó és olcsó színházat kezd csinálni?...

Közgazdagság — Közszegénység

Rovatvezető: Ö. KOHNOM

Denikotinizáló Rt. néven elmés konzorcium alakult a dohány preparálására. A dohányból kivonják a nikotint, a nikotínból a dohánnyt, a kivonás után az egészet összeadják, egy kis kereskedelmi hitellel megszorozzák és ezzel ízélik a közönséget. Az új cigarettafajta neve „Panama” lesz és nagyon jól fog tenni az alapítók egészségének.

Madgearu pénzügyminisztert sajnálatos baleset érte kögazdasági tevékenykedése közben. Súlyos inrandulást szenvedett, amikor le akarta nyomni a kamatlábat. Állapota reménytelen.

— **Kosaras Rt.** kolozsvári nagyvállalat művész. kivitelű, tartós kerítéseket jutányosan szállít.

× **Csödtömeggondnokságot** a zsirszakmában bármikor vállal dr. Pácálutiu Marcian ügyvéd.

+ **Savu vizigazgató** elintézt kétmillióját tovább sikkasztotta egy megátalkodott víz hivatalnok.

— **Dr. Anghelescu** sebészminiszter korlátlanul szállít hullákat bármely bonctani intézetnek.

Schöpkéz bukaresti bankdiktátor értesítette a kolozsvári Balkéz igazgatót, hogy a vezetést jobb kézbe szeretné adni.

A tordai sörgyár szerencsés konfuziója óta a híres tordai hasadék-ból vastag sugárban ömlik a hanzli.

A piaci kofák a nehéz viszonyok miatt még a tavasz előtt be szeretnék hozni a „zöld hitelt”.

Mérlegcsalás. Mérleg Szilárd bankvezért a felesége megcsalta.

Az Ugir váratlanul lemondott Farkas Mózes öberközgazdász elnökségéről. Minden külön értesítés helyett.

A TIGRISVADÁSZ

— **És nem félt a kannibáloktól, gróf ur?**

— **Nem én, Lisette! Nagyon kedves emberek azok. Mindenáron ott akartak tartani ebédre.**

A ZSUGORI SKOTOK

— **Mi az? Te sportnadrágot huzztál az estélyhez?**

— **Csakis! Hosszu nadrágban mindig elvesztem a gallérgombom.**

AZ ÜGYESZ

— **Az Ön aláírását valakinek hitelesítenie kell. Mondja be valamelyik barátja nevét.**

— **Nincs barátom, ügyész ur. Én háztulajdonos vagyok...**

A GYEREKEK

— **Miért ültök olyan unottan, gyerekek? Miért nem játsztok valamit?**

— **Éppen hogy játszunk, mama. Most felnöttek vagyunk és estély van nálunk...**

ALKALMAZÁS

— **Mi az, vendéglős ur, ezt az öreg embert akarja alkalmazni? Mit fog ez csinálni?**

— **Ő fogja hordani a poreukortartót egyik asztaltól a másikhoz...**

Karinthy Frigyes

A nagybácsi

(Személyek: Ragyai, Benzin, Életkopf.)

(Ragai és Benzin egy kávéházi asztalnál ülnek. Ragyai kapacitálja Benzint.)

Ragai: Borzasztó, de kérek, ez borzasztó!

Benzin: Hát micsináljak veled?

Ragai: Mindjárt idejön és a nyakamra ül.

Benzin: Hagyj békén.

Ragai: És én azt mondtam neki, hogy itt mindjárt kifizetek mindent.

Benzin: Bánom is én!

Ragai: És hogy a vidéki nagybácsi, aki a váltókat aláírta, az is mindjárt itt lesz.

Benzin: Neked a vidéki nagybácsi? Azt látni szeretném. Neked, azt hiszem, apád sincs.

Ragai: Hát meg fogod látni, illetőleg nem fogod meglátni. Mert az ember nem látja saját magát.

Benzin: Saját magát?

Ragai: Igen. Te leszel a vidéki nagybácsi.

Benzin: É...é...én? Te elmebajos vagy.

Ragai: De Leókám, annál nincs egyszerűbb. Hozok neked egy pipát, rágyujtasz. És a pipa mögül beszélsz. És vidékiesen beszélsz... dialektusban.

Benzin: De... dedede... nem tudom azt...

Ragai: Leókám, édesem, hidd el, semmi az egész. „E” helyett mondd mindig „ő”, például ne azt mondd „ember”, hanem így mondd „embör”.

Benzin: Ez az egész?

Ragai: És mondj mindenféle vidéki szavakat: teplince és repcepegácsa.

Benzin (idegesen): Na jó, jó, azért tanítani nem kell engem, tudom én. Csak bizd rám. (Hirtelen): Hogy mondd: teplince?

Életkopf (megjelenik): Alászol-gája, Ragyai ur.

Ragai (gyorsan odasug még Benzinnek): Teplince, görvély, lófráz, miegymás, silbak, tag, bionbion...

Benzin (pipára gyújt).

Életkopf: Szabad kérem helyet foglalni?...

Ragai: Tessék, tessék, kedves Életkopf ur... (Benzinhez): Kedves bácsi, engedje meg, hogy bemutatassam Életkopf urat... A nagybácsim Paptamásiból.

Benzin (zavartan): Hát bion,

bion... körem szépön... hát bion, nálunk már öz így... vön... van...

Életkopf (udvariasan): O, nagyon örülök, hogy megismerhetem... gazduraságát. Hogy szolgál kedves egészsége?

Benzin: Hát... ahogy az ecceri embernél... ki, hogy mög miögmás.

Ragai: A nagybácsim már ilyen akku... akkurátos ember... csak pipázni szeret...

Életkopf (udvariasan): Jó az, kéremszépén, ilyen rossz időbe...

Benzin (köpni akar a pipa mögül, de nem sikerül): Hát... mondok, csak megnözem, micsinyá ez a finyu itt Pösten, a zögyetemen. A termésit nekijő. Meraszongya, hogy aszongya: silbak az silbak.

Életkopf (udvariasan): Bizony, kérem, úgy van az.

Benzin: No, azért mondom. (Csendesesen pipázik.)

Ragai: Kedves bácsi, átszaladok ide az egyetemre egy kicsit... Adjon isten...

Benzin: Agyon, agyon... nagy huncut ez a finyu, keserít a teremtésinek!... (Megcsipi Ragyait dühösen.) Te disznó, ne menj el, és már nem tudok egy olyan vidéki szót se...

Ragai (sugva): Beszélj akármit. (El.)

Életkopf (a torkát köszörül): Hát... bizony gazduraság... itt Pesten nem volt valami jó termés...

Benzin: No, no. Ki korán kel, aszongya, hát az bion aszongya, aranyat lól.

Életkopf (hízelegve): Milyen szép, zamatos vidéki kiejtése van gazduraságodnak.

Benzin: Ugyan ugye. Netene. Nyetenye. Hó, he. Riska, Nyihaha.

Életkopf: Hahahaha. Így hívják a tehenet, ugy-e. Voltam kérem én is azelőtt vidéken.

Benzin (kiveszi a szájából a csutorát): Hát aztán... kied mindenségeséget megért, amit én itt miegymás beszéllek?

Életkopf: Meg én, könyörgöm.

Benzin: No mer azért mondom.

Életkopf: Hahahaha. Nagyon helyesen tetszik gondolni gazduraságodnak.

Benzin: Mer mostanság minálunk naon megereszkedött a... a... zsendőke.

Életkopf: Ja, der zsendőke. Bizony, így ősz felé már az úgy van. (Vár.)

Benzin: Hát... mondok, ha meg nöm sértem, ugy-e köröskedőnek tetszik lönnyi?...

Életkopf (bólogat.)

Benzin (kiveszi a pipát): Hát csak aztat kérdeim, hogy itt is, ezen a vidéken, e, a kiszera méra mibéva tárkány van-e, ha meg nem sértem?

Életkopf: Kedves gazduraság... appardon... olyan lárna van ebben a kávéházban... nem értem villágosan... (egész közel hajol.)

Benzin (fejét csóválja): Aujnye, tréfázik az ur velem. Már csak harmaccor megkérdöm: hát azt kérdeztem tisztelettel (szótágotva), hogy itt, ezen a vidéken a kiszera méra mibéva ovért lehet kapni annyiér?

Életkopf (elvörösödik, méléán néz maga elé): Hja... azt tetszik... hát persze... hm... (Hirtelen): Ezer bocsánatot kérek — hogy tetszik mondani?

Benzin: Utoljára mondom, hogy kiszera mibéva hidarány égami, ha lehet, lehet — hát belemegy így, visszajöhet?

Életkopf (most már nem mutatni, hogy egy betűt sem értett): Hát persze... persze... visszajöhet...

Benzin: Na, hálaistennek. Hát akkor csapjon a tenyerembe.

Életkopf (belecsap a tenyerébe.)

Benzin: Na. Hát holnap behozza?

Életkopf: Mi...? Mit?

Benzin (ugy néz rá, mint egy bolondra): Mit? Hát a husz pöngöt. Hát nem állapodtunk meg? De furcsa az ur, no.

Életkopf: Hja... ja... persze... elfelejtettem... (Reszkette széd ki husz forintot és átadja.)

Benzin (körülmenyesen elteszi): No. Hát aztán... holnap behozza majd a könyvet!

Életkopf: A... a... a... (Felugrik): Igen... bocsánat... de most szaladnom kell... pálinkás jó... ajánlom reggeletem... ajánlom pálinkámat... (elrohan.)

Ragai (beugrik): Gratulálok! Nagyszerű volt! Hogy csináltad ezt?

Benzin: Hát csak úgy, la!

Ragai: Nagyszerű husz pengőnk van?

Benzin (végignézi): Pengőnk? Mán csak ecsémuram, menj vissza! az egyetemre, aszondom, oszt ne árcsad bele magad a dágványba! miegymás! (Kijelöl indul.)

Ragai: No ne bolondulj Leó... Megörültél? Hová mész?

Benzin: Vissza a vidékre! (El.)

Bohém históriák

Karinthy Frigyes Kolozsváron jártában meghívták ebédre egy uri házhoz. A hangulat vidám volt, de az ebéd mindössze két fogásból állott és egyik vendég reményeit sem elégitette ki.

Asztalbontáskor a házigazda mosolyogva néz végig ifju vendégein és így szól:

— Aztán legyen máskor is szerencsénk ebédre.

A rögtönözéséről híres Karinthy savanyu pillantást vet a kis ebéd maradványaira és így szól:

— Kérem, akár mindjárt...

Bakti Gyula, a rikkancspoéta egyszer összegyűjtötte költeményeit és kiadta „saját rezсібén“. A versek „Éjjel“ cím alatt láttak napvilágot, mint ahogy maga a szerző is állandóan „éjjeli szolgálatos“ volt a kávéházakban.

Ilyformán a szertelen rikkancsköltőnek gyakori afférjai voltak a rendőrséggel, melyek rendszeren a kapitányságon fejeződtek be.

Egy ilyen alkalommal Bakti

Gyula önérzetesen megállt a rendőrkapitány előtt és átnyújtott neki egy tiszteletpéldányt a versfüzetéből. Mint verbeli író ezt a dedikációt írta a füzet első oldalára: „Személyes szabadságom állandó veszélyeztetőjének, tiszteletem jeléül. A szerző“.

Egy vidéki író operettet írt és postán küldte el akolozsvári színházhoz. Szerénykedésből, vagy tán azért, hogy a vaskos csomagért kevesebb portót fizessen, ezt írta rá a borítékra:

„Minta érték nélkül“.

A mellékelt levélben megkérte az igazgatót, hogy az operettet, akár elfogadja, akár nem, okvetlenül küldje neki vissza, mert még néhány versszöveget akar beleírni.

Az igazgató a darabot jónak találta s ezt úgy adta tudtára a szerzőnek, hogy becsomagolta a darabot s alul a borítékra ezt írta reá a szerző virágnyelvén:

„Értéke 4000 lej“.

A költő sorsa mindig az Isten és a szerkesztő kezében van. Az utóbbi egyszer felfedező tárcát akart írni Csizmadia Sándorról.

Ovatosságból azonban előbb meg akart győződni a költő vallási viszonyairól s azért levélben arra kérte őt, közölje vele atyja foglalkozását.

A levél megjött s a szerkesztő így kiáltott fel annak elolvasása közben:

— Hallatlan! Hát már senkiben sem lehet biztos az ember? Ő maga írja, hogy az apja sakter...

Rögtön előhívta azt a munkatársat, aki figyelmébe ajánlotta a verskötetet és csipősen mondta neki:

— Barátom, azt is megmondhatad volna, hogy a költő apja sakter volt!...

— Az lehetetlen — szolt a munkatárs. Én személyesen ismertem...

— Nem hiszed? Hát itt a saját levele!

A munkatárs olvassa a levelet és harsányan felkacag:

— Kérlek, szerkesztő ur, ez nem sakter, hanem bakter...

Igy javult meg az ázsiója Csizmadia Sándornak...

Mindenki ismerte Kolozsváron a vörös „Villám“-ot, aki költő, festő, karrikaturista és „kivágóművész“ volt egyszemélyben.

A kivágó művészetet ugy csinál-

ta, hogy tíz perc alatt bárkinek kinyírta a portréját fekete papírból a természet után. A művészi árnykép azután fehér papírra ragasztva mindössze husz lejbe és legtöbbsör papirkosárba került.

Reám akkoriban nagyon rossz napok jártak és ma sem tudom megérteni, mi mulatságosat találtak nőismerőseim keserű akasztó-fahumoromban.

Egyszer nekibusulva ültem a strandon egy elhagyott homokbuckán, hát csak látom, hogy három kislány ismerősöm viháncolva hozza hozzám Villámot, a kivágóművészt.

— Üljön neki, üljön neki! — csicseregtek a kis démonok parancsolóan.

— Hát istenneki, ülök neki — szoltam keserűen. Ez egyszer legalább én mondhatom a művészeknek: Vágjon barátságos arcot...

— kai.

A melegítőszám

Tűzoltáshoz legjobb szer a víz, Tűzgyújtáshoz a **telefon 10**. Mondja csak be ezt a telefonba És a legjobb fát kapja meg nyomba!

KATZ és FIA

férfi és gyermekruha raktár.

Mérték utáni szabóság.

Cluj, Piața Unirii 10. Telefon 8-35

Szolid elegancia

A legújabb angol szövelek megérkeztek

Herkovics

régi, megbízható szabóüzletébe

Cluj,

Bólyai—Szentegyház-ucca sarok

U J D O N S Á G

KÖLNVIZI

Nizzai ibolya
Centifolia vörös rózsá
Török fehér dohány
Erdélyi lila orgona

Koncentrált tartós illatokban egynegyed liter 80 lej

RÓZSA M. ROYAL
drogueria Főtér 26

Szalmaszál

Papirszalvéták

Coniatti-Serpentin

Lampion

nagy választékban

Boros

papirkereskedésben

Rádió □ hírek

Mise bérach! □ A Keleti Ujság jelenti: Plébánosunkat az antiszemita kiberesztették zsidónak □ Az Uj Kelet jelenti: Egyes regáti zsidók tévedésből leszavaztak a Cuzistákra □ A Munkás Ujság jelenti: A liberálisok kommu- listákkal jelöltették magukat □ A Mai Világ jelenti: Mi elsőnek fogjuk kipu- hatolni a kislány érintetlenségét □ A Kolozsvári Friss Ujság jelenti: Simon tanácsos politikairtó vállalat gründolásán polgármesterkedik □ A Répes Ko- lozsvári Hirlap jelenti: A közbeeső hétköznapiok miatt lapunk csak sátoros ünnepeken fog megjelenni □ A Patria jelenti: Több száz kimustrált liberális urnát duplafeneként billentettünk □ A Națiunea jelenti: Az ország egyhangu- lag mellettünk szavazott le a kormányra □ Az Ellenzeyk jelenti: Még nem viszonzhattuk a Chemáristák látogatását □ Jó rádióvételt, jobb lapeladást!

Tiszta kacagás **Boronkai Lajos**

Vándorbotom

Gyerünk, gyerünk vándorbotom,
Óreg, nyüft cimborám, tovább...
Tovább! Mi nem tudunk pihenni,
Üz-hajt a sorsunk: menni, menni...
A nyughatalan porkoláb.

Hiába intett biztatón
A „dolce far niente” lánya,
Megnedvesítve ajkunk izzó csókja,
Mely vándor szomját hűsre oltja...
Tovább! A gyenge bánja!

Mögöttünk vadvirágos rét,
Előttünk csáhos nagy Bizonytalan,
Üz-hajt a sorsunk: menni, menni,
Soha sehol meg nem pihenni,
Vándorbotom, Te örök hontalan...

...a bihari antiszemita kiberesztették zsidónak... Most az- után hogy bizonyítsa az ellenke- zőjét egy szegény plébános?...

A BATOR EMBER

— Képzeljétek el... Az éjjel hir- telen felébredtek és látok az ajtó- nál egy sötét alakot... Se szó, se

beszéd, rálövök kétszer. Erre fel- csavarom a villányt, hát a saját ruhám lógott a fogason keresztül- löve... Még szerencse, hogy nem volt rajtam a lövés pillanatában...

Legujabb
ősz és téli
ujdonságok

megérkeztek! Cluj, Piața Unirii Nr. 14

Neumann M.

férfi- és fiuruház a

Emánczy Pálné a világpolitikában

— Oll reid, drágám, a kolozsvári nőtársunk lelkes politikai gyűlést rendeztek helyzetük kidomborítása céljából... Na és markánsan kidomborították, ami kidomborítandójuk volt... Először is kidomborították az előnyt, amit a nőválasztók tömege képvisel, azután kidomborították a hátrányukat a férfiakkal szemben...

— El lehet képzelni, milyen arcot vágott az a három odaparanccsolt férjidelegátus, mikor mindezeket kidomborítva látta... Az egyik delegátus pláne a feleségét és anyósát látta meg a nőharcosok sorában... A szokás hatalmából önfeledten az asztal alá ereszkedett és onnan helyeselt a szónoknőknek... Otthonosan érezte magát a boldogtalan...

— A gyűlésen nagyobb incidens nem történt... Mindössze egy liberális antivojnik egy egeret akart a terembe becsempészni, de kudarcot vallott... Egyik hősie nőtársunk feláldozta magát és eltitkította az egeret az antivojnikkal együtt...

— Egyhangulag megállapítom, hogy román nőtársaink egy huron pendülnek velünk, kisebbségi elnyomottakkal... Bár a többségi férfi tulságosan el van foglalva a politikával és nem ér rá elnyomni a nőket... Ezzel szemben a mi munkanélküli zsarnokaink unalmukban újabb és újabb elnyomáson mesterkednek...

— Apropos, a Pálom, ez a cinikus bányafuró „rövidnadrágos veszedelemnek” aposztrófálja a nőmozgalmat... Azt mondja, a nő csak akkor mozogjon, amikor arra szükség van... Egyébként csendesen üljön a szoknyáján és hagyja legéni a férfiakat... Szerinte a szob-

bek itt-ott feljárhatnak a pártklubba, de én ne mutakozzam ott... Hogy elég baja van az idegimmel neki és a fiatal körösvosnak... Hátha még egy egész párttal izgatom magamat!...

— Azt is kifogásolja a Pálom, hogy mi nők nagyon szeretünk kézzel beszélni... A férjiszónok ilyenkor úgy segít magán, hogy nadrágzsebébe dugja a kezét... Már most szerinte nagyon forradalmi mozdulat volna, ha a nőszónok a beszéd hevében a nadrágjába süllyesztené a kezét... Azután meg a temperamentumos férjiszónok rendszeren féltéglával szokta verni a mellét... Most tessék, verjük mi is a mellünket féltéglával...

— El ne felejtsem, első szónoklatomban egyhangulag tiltakozni fogok a kolozsvári nyolcévesek előtörése ellen... Eddig legfeljebb az öregurakhoz volt szokás küldeni inkasszóra az ilyen nyolcéves palántát... Ma már a módosabb fiatalemberekhez is küldik egyes kosaras anyák... Egyhangulag ragaszkodom ahhoz, hogy a tizennégyeskorhatár betartassék... Ez megvan egyébként a törvényben, csak kiment a divatból... A korhatáron alul elzárás, azon felül eltartás... Az anyáknak ilyenkor mindkét esetben elzárás... Ha az anya mindenképen inkasszálni akar, hát maszkirozza ki magát nyolcévesnek...

— Nemdebár?...

AZ INFORMÁCIÓ

— Uram, Önről beszerzett információim nagyon kedvezőtlen.

— Remélem, erre nem sokat ad?

— Nem. Egyetlen banit sem...

Telefon 800

Stolternél szén, fa, kox,
Fázni tőle sosem fox!

TORDÁN

**Mózes György
fodrászata**

kényelmes, tiszta és olcsó

Stradn Regele Ferdinand 1 sz.

A KÉTSÉG

— „Az ember olyan, amilyen”, mondja a közmondás. Hát ezen nehéz eligazodni. A menyasszonyom például a minap egyszerűen kinyalta a tányért... Most nem tudom, tisztaság, takarékoság vagy falánkság-e ez?...

A hódítás titka

— Mondja asszonyom, mi a hódítás titka?

— A sikk, uraim, a sikk!

— Es mi adja ezt meg a nőnek?

— Az intelligenciája és a szabónője: Nekem **Tüköri Tucl** adja a volt Wesselényi-ucca 14 szám alatt...

Szép láb
titka a
szép cipő
ORDENTLICH
cipészetében

●

**Cluj, Calea Reg.
Ferdinand 37 sz.**

Felelős szerkesztő: GARA AKOS
Művészeti szerkesztők: Mohy és Fuchs
Kiadja „Garabonciás” Elclapkiadó
Vállalat

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ, Strada Șaguna 8.

City-kávéház műsora: Puskás, színházi vacsora

**Mit lát,
mit hall,
mit tud?**

— Mit lát, fajtárs?
— Nahát, mit látok? Látom a jasi kicsapott negyeven antiszemitát és a paritás kedvéért velük kicsapott negyven izraelitát, látom a zsidóvá kikersztelt bihari plébánost és látom, hogy Cuzadék bukása nyilvános, látom a sötét reakció vergődését s a pénzelt mozgalmak szegényedését, látom az üldözött zsidóvallást és izzadva nyögöm az adóbevallást, látom a kivert szemü kolozsvári hitsorsos vak látomását, de nem látom kifizetve a kártalanítását, látom a nyolcéves inkasszáns szüzet és látom, hogy meghal, ki sápot nem fizet, látom, hogy társadalmunk erkölcsi ghetto, a mama szélhámos nő s cinkosa dettó... Látom, amit látok.

— Mit hall, fajtárs?

— Nahát, mit hallok? Hallom a jó választási híreket és hallom, hogy Cuza csunyan kinrekedt, hallom a síró liberálistákat és hallom a korgó gyomru B-listákat, hallom dörögni a hangos filmeket és hallom, hogy a gramofón ma is csak mekeg, hallom, hogy lépülnek a mozizenészek, hangos direktorok és néma színészek, hallom, hogy sorra buknak a pékek és mi is mehetünk vigan a pékhez, hallom, hogy kényszerleszállást végeznek a kamatlábak s lyukas cipőben fáznak a lábak, hallom, hogy Farkas Móssi leszállt a lóról s most ábrándozhatik a tavalyi hóról, hallom, hogy nem sikerülnek a bálak, gyengék a vállak s

felkopognak az állak... Hallom, amit hallok.

— Mit tud, fajtárs?

— Nahát, mit tudok? Tudom, hogy felment a gyufa ára s most cigarettáról gyujtunk gyufára, tudom, hogy erre fel fogynak a gyufaszálak s ebbe öszülnek a polgári hajszálak, tudom, hogy Kolozsváron méregdrágán élünk s minden városatya kibábrál velünk, tudom, hogy városszerte sikolt a nyomor, mindent bevesz, csak ételt nem a gyomor, tudom a "kitünő házikosztot" a Rózsuccába s a gyomrunkat nyomban kiadhatjuk mosásba, tudom, hogy mennyi itt a szélhámos s nyolcéves inkasszáns nő itt nagyon számos, tudom, hogy elfajult a kolozsvári káposzta, tanulni jöhetne ide Papakosztá... Tudom, amit tudok.

— kai.

KINCS

ruhaüzlet Cluj
v. Széchenyi-tér 6. sz.

Páratlan olcsón:

**Férfi és fiuruhák, téli
és átmeneti kabátok,
munkaruhák.**

Bőr kabátok!

FARKASKALAND

— ...ekkor rávettem magam a farkasra és egy nyisszantással elvágtam a farkát...

— Talán a torkát, Elemér...

— Dehogya! Azt előzőleg már valaki elvágta...

A GAVALLER APOSJELÖLT

— Na, kedves vóm, bőkezű akarok lenni s össze akarom írni az adósságaidat. Van egy éruzád?

— Van, papa, csak hogy nagyon kicsi...

A VENDEGLŐS

— Nézze, vendéglős ur, ezt nevezzi maga rizses csirkének? Hol van ebből a csirke?

— Jó vice! Hát a császármorzsába talán tegyek bele egy császárt?...

A TÖRZSASZTALNÁL

— Az én feleségem nagyszerű asszony... Ő tett engem azzá, ami vagyok...

— Na és kivel? — vág közbe valaki.

A KÖZJEGYZŐ

— Az ön édesapja tehát nyolcvan éves volt. Gondolja, hogy szellemileg teljesen beszámítható volt még?

— Az majd kitünik a végrendelet felbontásánál...

A görlok

Kolozsváron nincsen hasonmása
A kitünő Müller-kefének,
A görlok még Miss Amerikában is
Müller-kefével kefének...

Müller-kegyár
Cluj, Str. N. Iorga 14.

Kevés pénzből szép ajándék
egy elegáns női kézitáska, egy finom férfitárca

POSZLER

bőrdiszmüaruházából
Cluj, C. Reg. Ferdinand 2/a

Állandó nagy vásár beszerzési árban

Jó dolog a hinta, jó cukor a LINDA!

Legujabb

zsidóverés a kisenevi teológusok rendezésében

A világverő Drágú degenerális minapi harci beszéde nyomán az ottani román papnövendékek sikerült vallásos zsidóverést rendeztek ablak- és fejbeveréssel.

Mindig mondtuk, hogy csak teológusok tudhatnak amolyan istenes zsidóverést rendezni. Nekik megvannak hozzá a megfelelő dogmáik jó száraz keményfából... Gratulálunk a hazafias egyházi férfiaknak ehhez a sikerült szovjetspecialistához!

Parochia helyett megérdemlik a parachiat...

A tanfelügyelő

A tanítónő nagy zavarban van a tanfelügyelő látogatása miatt. Ezért könnyű kérdéseket igyekszik feladni a gyerekeknek.

— Mondd meg nekünk, Kovács Peti, hány nemű az emberiség?

Miután a Peti csökönyösen hallgat s a tanítónő nagy zavarban van, a tanfelügyelő a tanítónő háta mögé kerül és onnan mutogat hol saját magára, hol a tanítónőre.

A kis Peti ekkor hirtelen megszólal:

— Tanítónéni, kérem, a tanfelügyelő bácsi ki akar menni...

LIKBLATT

— Te Linkblatt, beszéltél te már nagyobb tömeg előtt?

— Nagyon sokszor, barátom.

— Na és mit mondtál olyankor?

— Azt mondtam: Uraim, kérek fizetési haladékokat...

A KOLDUS

— Kisasszonyka, nem adna nekem husz lejt, hogy eljuthassak a családomhoz?

— Tessék, jöember, a husz lejt és hol van a családja?

— Itt a moziban, kérem...

A BIROSÁGNAL

— Figyelmeztetem a tanut, hogy vallomására még kell esküdnie. Azért csak azt mondja, amit látott s nem amit hallomásból tud... Mikor született?

— Ezt csak hallomásból tudom, bíró ur...

A JOBARÁTOK

— Palikám, szomorodott szívvel meghivlak a harmadik feleségem halotti torára...

— Köszönöm, de nem fogadhatom el. Ez már a harmadik halotti tor és én — sajnos — nem tudom magam revansálni...

Közgyűlési meghívó

A Garabonciás Első Romániai Kacagtató Vállalat Rt.

alaptökejének emelése céljából az idén tartja első évi elég rendes közgyűlését, melyre összes aktív előfizetőit tisztelettel meghívja.

A passzív utófizetők személyes megjelenése nem kötelező, azok postautalványon képviselhetik magukat.

A csökönyös nemfizetők kényelmes elővezetéssel jelentkeznek.

Tárgysorozat:

1. A nők új választó és előfizető joga.

2. A hátrálékos részvényesek üzleti megfőzése.

3. Egy csökönyös nemfizető felkoncolása elrettentő példa gyanánt, sőt annál is gyanátabb.

4. Több szimpátikus felülfizető kitüntetése pávatolla.

5. Általános adóamnesztia a pontos előfizetőknek.

6. A beérkezett gyenge humoristák elhamvasztása.

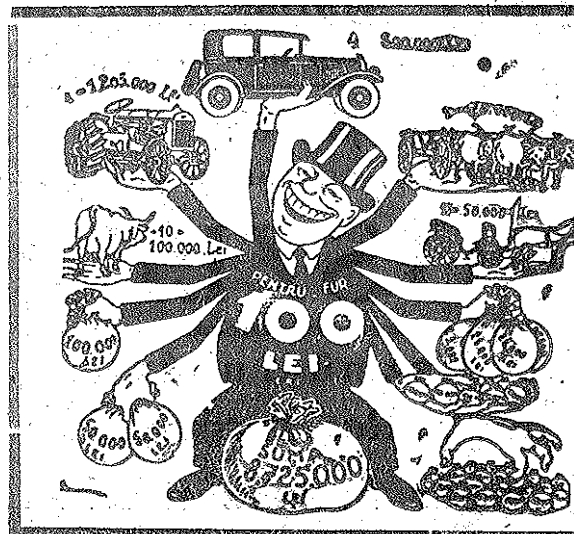
7. Egyes házihumoristák felékesítése a más tollával.

8. A jövő évi nyereség felosztása.

9. Barátságos vacsora, melynek költségeit a részvényesek felülfizetik.

10. Csendes Misebérach minden vallás rítusa szerint, zsidóverés nélkül.

AZ IGAZGATÓSÁG

Gazdag ember lesz!

ha 100 lejjel részt vesz a kolozsvári

Sanatorium-sorsjáték

1930. február 26.-i huzásain. 48.057 nyeremény 8,725.000 lej értékben.

Ilyen nagy és kedvező sorsjáték még nem volt Romániában! Minden negyedik sorsjegy nyer!

Jegyek csak korlátolt számban rendelkezhetőek még a „Loteria Sanatoriu”-nál Cluj, Str. Regina Maria No. 34. alatt és minden városban bizományosainknál. Semmit sem veszít, de sokat nyerhet! — Ha mer!!! Nyer!!!